
LÀM SAO ĐỂ NÂNG CAO KHẢ NĂNG GIẢNG DẠY TOÀN DIỆN CỦA GIÁO VIÊN

Chủ giảng: Cô giáo Dương Thục Phân

Thời gian: Tháng 1 năm 2013

Địa điểm: Thông Châu Bắc Kinh

Tập 6

Là một giáo viên khi đứng trên bục giảng, chúng ta có phải chú ý đến **cách ăn mặc** không? Có. Các bạn đừng nên: “*tam đạo luân hồi*”, thế nào là “*tam đạo luân hồi*”? Thứ hai, thứ ba, thứ tư nếu một tuần bạn có ba ngày phải lên lớp cả ngày, lần nào đến lớp này cũng mặc đồ giống nhau, tôi nói các bạn nghe, học sinh nhìn cũng không muốn nhìn nữa, bạn giảng hay đến đâu học sinh cũng thấy chán: “*Cô giáo nghèo thế đấy, cô giáo mà lại nghèo thế đấy, hơn nữa lại ở dơ thế đấy, lần nào đến dạy lớp chúng ta đều mặc bộ đồ đó, mấy bạn xem*”. Sau đó học sinh sẽ còn nhìn cổ áo của giáo viên: “*Ồ, mồ hôi không kìa*”, tay áo của giáo viên: “*Mồ hôi không kìa, bạn xem, cô giáo vậy đó, cô giáo mặc mãi một bộ đồ không chịu thay*”, sau đó lại xem giày của cô giáo, “*bẩn quá, đôi tất thì lần trước cũng đôi này lần này cũng đôi này, nhìn kìa*”. Vì trước đây chúng tôi cũng nhìn thầy cô giáo như vậy, các bạn trước đây có nhìn thầy cô giáo như vậy không? Có. Vậy bây giờ làm giáo viên chúng ta có coi trọng trang phục của mình không? Có hay không? Không có. Điều này phải chú ý. Lại nữa, các cô giáo khi đi dạy đầu tóc đã bết dầu lấm rồi, dầu có thể vắt ra đem đi chiên cơm rồi, bạn vẫn không chịu chỉnh sửa đầu tóc của mình một chút, những điều này đều là sự không cung kính đối với bản thân mình khi lên lớp, vì các bạn không xem trọng tầm quan trọng khi giảng dạy học sinh, làm sao khiến các em học sinh, trong tiết học này, giáo viên chính là một tiêu điểm, giáo viên là một tiêu điểm để học sinh chú ý đến, cho nên chúng ta phải làm sao để khiến nội dung giảng dạy được học sinh lắng nghe thông qua hình ảnh của mình, bài học mà chúng ta giảng dạy các em mới có thể tiếp thu toàn bộ. Cho nên **về khí sắc**, là một giáo viên, chúng ta không những mỗi buổi sáng đều phải quan sát khí sắc của mình mà còn phải quan sát khí sắc của học sinh. Chúng ta làm giáo viên, nếu khí sắc của các em nữ hôm nay nhìn có vẻ không tốt, muốn ngủ gật rồi thì chúng ta phải hiểu là có phải các em đang trong kì kinh hay không? Lúc này không nên yêu cầu quá nhiều mà chúng ta phải quan tâm các em nhiều hơn. Khi học thể dục, các em nữ không muốn tập lắm thì người làm giáo viên phải biết có thể là các em đang đến tháng, nếu giáo viên khéo quan sát các học sinh nữ trong các ngày kinh nguyệt, nếu bạn hiểu rõ mình thì cũng có thể hiểu rõ các em ấy, đây là điều rất then chốt, chúng ta giúp

các em có thể nhẹ nhàng đạt yêu cầu trong những ngày kinh nguyệt, phải quan tâm nhiều một chút. Những em học sinh bị đau bụng kinh thì chúng ta phải để ý đến các em, nhắc nhở các em về tầm quan trọng của việc ăn uống, không ăn những thức ăn sống, lạnh, mùa hè không được ăn đồ lạnh, ăn nhiều đồ lạnh thì tỉ lệ đau khổ sẽ càng cao, đây là điều mà giáo viên cần lưu ý, quan sát học sinh.

Chúng ta vừa nói đến khí sắc thì phân chia thành mấy loại thể này, thiên về màu đen thì năng lượng dồi dào, thiên về màu trắng thì ốm yếu nho nhã, thiên về màu vàng thì sức khỏe cũng hơi yếu đuối, thiên về màu đỏ, trắng trẻo hồng hào, thì dạng này khá là khỏe mạnh, đây là điều chúng ta có thể nhìn thấy được. Và khi quan sát khí sắc, lúc này chúng ta cũng có nói, dạng người đau khổ, dạng người vui tính, dạng người giống Bồ tát và dạng người giống Phật Di Lặc, đối với những em thuộc dạng giống Phật Di Lặc, chúng ta cử các em đi giải quyết công việc thì chắc chắn sẽ thành công, vì các em có phước báo lớn, tâm lượng lớn. Những em này chỉ cần chúng ta khéo dùng hình tượng của các em, cho các em đi nói chuyện với người khác thì chắc chắn sẽ thành công, những em dạng này chúng ta xếp vào loại giao tiếp xã giao thì hầu như đều thành công. Đây là điều thứ hai, quan sát khí sắc.

Điều thứ ba, quan sát ánh mắt, khi giáo viên đứng trên bục giảng nhìn xuống học sinh, có những em ánh mắt ngơ ngác thì chắc chắn là vẹt nghe sấm, tiết học này các em ấy nghe không hiểu, ánh mắt ngơ ngác. Dạng thứ hai, ánh mắt ngó nghiêng, tâm không đặt vào bài học, chúng ta phải tìm cách giúp những em này tập trung trở lại, từ ánh mắt chúng ta có thể thấy được. Cũng có thể là tâm thần bất định thì ánh mắt cũng sẽ ngó nghiêng. Trong lớp học, xin hỏi bây giờ chúng ta là nam nữ học chung phải không? Phải, vậy thì các bạn nhìn xuống thấy ánh mắt của một nam sinh lúc nào cũng liếc nhìn về nữ sinh nào đó thì chúng ta phải biết là có khả năng đang yêu sớm, có thể em ấy đang thích bạn nào đó. Chúng ta cũng có thể nhìn các em nữ, các em cũng thường liếc nhìn bạn nam, quay đầu qua nhìn hoặc ánh mắt liếc nhìn về đâu, thì giáo viên chúng ta sẽ hoàn toàn nắm bắt được những em nào thích những em nào, đều sẽ bị các bạn nhìn thấu. Các bạn có khả năng nhìn thấu học sinh thì sẽ có khả năng phòng ngừa các em lừa gạt lừa lâu ngày cũng bén, sản sanh sức hấp dẫn, điều này cũng rất quan trọng, đó là chúng ta quan sát ánh mắt. Và ánh mắt này nếu bạn tinh tế một chút, ánh mắt có oán, có hận, chứa đựng sự oán hận, tức là ánh mắt này rất không tự nhiên, giống như có một luồng oán khí, thì chúng ta phải nghĩ là có thể gia đình các em có vấn đề, chúng ta phải tìm hiểu các em tại sao như vậy, từ nội tâm đã thể hiện ra ánh mắt, chúng ta phải tìm hiểu, lâu dần nếu đến ngày nào đó xảy ra việc thì chúng ta cũng giải quyết dễ

dàng hơn, nếu các bạn cảm thấy ánh mắt học sinh có sự oán hờn, hoặc có sự bất mãn hoặc không vui thì chúng ta phải tìm hiểu bối cảnh sinh hoạt của các em, thông thường có thể là do cha mẹ trong gia đình không hòa thuận, không hòa hợp, khiến ánh mắt các em tràn ngập sự lo lắng, ưu phiền. Đây là từ ánh mắt chúng ta phải biết nhìn xem học sinh có những vấn đề gì không bình thường, ánh mắt bình thường khi lên lớp sẽ luôn hào hứng phấn khởi, giáo viên và học sinh bên dưới luôn có sự tương tác. Nếu ánh mắt các em không nhìn bạn, giáo viên biểu diễn đặc sắc như vậy, đứng trên bục giảng bài nghiêm túc như vậy, kết quả học sinh không quan tâm đến, thông thường thì học sinh sẽ rất nghiêm túc, nhưng có một số em không đoái hoài đến giáo viên thì chúng ta phải lưu ý. Đây là khi chúng ta quan tâm đến học sinh thì cũng có thể nhìn thấy một số điều từ ánh mắt các em.

Điểm thứ tư, quan sát màu da, lúc này quan sát màu da và quan sát khí sắc đã giảng chung với nhau rồi, màu da hơi đen, nhất là các em nữ, da đen mà đầu lại to thì năng lượng rất dồi dào, đối với những em này chúng ta không thể không xem trọng các em, Thời gian trước có những học sinh đến từ trường Dân tộc, nói là ở trong trường vì sự cố nên không thể học tiếp được, đến đây vừa hô khẩu hiệu, nhìn thấy sắc mặt và tướng mạo của các em, ồ, năng lượng quá dồi dào, nếu như giáo viên không có đủ năng lượng để trấn áp thì bạn sẽ không kiểm soát học sinh được, không kiểm soát được thì học sinh rất khó nghe bạn giảng dạy, có thể sẽ thường xuyên đối lập với bạn, khiến bạn không chịu được. Cho nên chúng ta xem trong số các học sinh, những em nào năng lượng khá dồi dào, giáo viên phải đặc biệt quan tâm để ý đến các em, chúng ta nhìn thấy những em có năng lượng rất không tầm thường thì không thể không xem trọng các em, để các em trong quá trình cầu học có thể nỗ lực xây dựng tốt nền tảng trong trường học một cách thuận lợi, đây là điều rất quan trọng.

Điều thứ năm, ăn mặc, việc ăn mặc rất quan trọng, mọi người có nhận thức về sự ăn mặc của mình không? Bản thân mình mặc đồ gì mới đẹp, mọi người ai biết mời giờ tay? Đối với bản thân mình, không phải tất cả đều giờ tay, vậy thì phải tiếp tục tu, đối với bản thân mình nên mặc màu sắc gì, kiểu dáng như thế nào thì mới đẹp, mới ghi điểm, lại có khí chất, vừa có khí chất vừa ghi điểm thì bản thân mình phải có sự nhạy cảm về màu sắc như vậy. Và cũng phải biết mặc những trang phục loại nào thì mình mới được ghi điểm. Đối với việc ghi điểm từ cách ăn mặc của mình thì phải nhìn từ đâu? Không phải nhìn vào việc mặc có vừa hay không mà phải xem tổng thể từ đầu đến chân, đối với khí chất của bạn thì mặc như vậy có đẹp không, phải nhìn cái tổng thể, không phải chỉ nhìn đơn nhất một điểm, vì khí chất của bạn thích hợp mặc kiểu dáng này.

Nếu như tướng mạo của bạn rất chất phác mà bạn lại mặc đồ rất hoạt bát, mặc vào thì không hợp lắm, nhìn đầu bạn thì thấy rất nghiêm chỉnh, nhìn xuống cách ăn mặc của bạn thì giống như một bông hoa cô nương 18 tuổi. Khuôn mặt của bạn nhìn có vẻ rất chững chạc, giống như người trưởng thành 40 tuổi, rất chín chắn, kết quả bạn lại mặc quần áo của các em 18, 19 tuổi, thì đó gọi là không hòa hợp, không hài hòa, điều này cũng rất quan trọng. Cho nên trong việc ăn mặc chúng ta có thể quan sát bạn nam và bạn nữ, nếu các bạn nữ thích mặc đồ bó sát người thì những em này rất thích làm đẹp, thích phơi bày vóc dáng, như vậy thì rất phiền phức, sau này các em sẽ không tìm được những người nam rất yêu thương mình, vì những người thích các em đa phần đều háo sắc. Cho nên chúng ta dạy các em nữ ăn mặc nhất định phải nói cho các em biết, những trang phục nào sau khi mặc vào sẽ gây họa sát thân cho các em, phải hiểu rõ, nếu bạn mặc rất bó sát, nếu cổ áo của bạn rất rộng mà không để ý, khi cúi người xuống thì rất khó coi, bạn sẽ để thân thể mình hở hang, người háo sắc sẽ tìm đến. Hàng ngày bạn mặc những trang phục không kín đáo thì sẽ khiến người ta khởi tà tư tà niệm, ngày ngày làm chuyện xấu. Cho nên các học sinh nữ, giáo viên nữ chúng ta nhất định phải nói cho các em học sinh nữ biết, ăn mặc ra sao mới khiến phong khí xã hội tốt đẹp lên, nếu ngày nay chúng ta mặc những trang phục khiến rất nhiều người nhìn vào liền sanh tà niệm, sinh ra những suy nghĩ không tốt, chúng ta lại nói mình chẳng làm việc gì xấu hết, mình tự do có gì không tốt chứ, không có gì không tốt, nhưng con người ta sau khi mắt nhìn thấy thì rất dễ tạo nghiệp, sau khi mắt nhìn thấy thì tâm khởi tà niệm, sau khi tâm khởi tà niệm thì sẽ làm việc xấu, có người sẽ làm thành hành động, có người sẽ đi bắt nạt người khác. Cho nên chúng ta đừng nghĩ là mình thích mặc gì thì có liên quan gì đến người khác chứ, có liên quan, có liên quan đến xã hội, có liên quan đến cả gia đình và luân lý. Nếu chúng ta đi làm mà ngày nào cũng ăn mặc rất hở hang, rất bó sát khiến các đồng nghiệp nam không chú tâm làm việc, xin hỏi bạn có tạo nghiệp không? Có. Nếu như vậy mà sanh ra chuyện khác bạn biến thành kẻ thứ ba, thì nghiệp của bạn sẽ càng nặng thêm. Cho nên giáo viên chúng ta khi dạy các học sinh nữ, chúng ta đều phải lấy thân làm mẫu. Trong lớp học, cách ăn mặc của giáo viên, đừng nói là mình muốn cho ngẫu, nếu ngẫu thì không có lễ tiết, vậy cũng không tốt. Nhưng mọi người cũng đừng sau khi nghe xong tiết học này thì ăn mặc rất thế nào? Ăn mặc giống các bà cụ cũng không được nhé! Các thầy giáo thì ăn mặc như mấy ông cụ năm sáu chục tuổi cũng không được. Cho nên từ cách ăn mặc của bản thân và cách ăn mặc của học sinh, chúng ta đều phải chú ý, ăn mặc rất quan trọng, ăn mặc có thể nhìn thấy được khí chất của một người, cũng có thể nhìn thấy người này trong một tập thể có hòa hợp với mọi người hay không. Lần trước có

giáo viên đến đây tập huấn, sau khi trở về cơ quan thì lãnh đạo của anh ấy có nói chuyện với tôi, tôi nói: “*Trong số các anh có một người ăn mặc không giống những người khác*”. Lãnh đạo đó nói: “*Sao cô biết được hả?*”. Tôi nói: “*Sao mà không biết chứ, đến học một tiết là có thể quan sát được rồi*”. Tại sao? Đó là một giáo viên nam, thông thường mà nói người nam mặc quần áo chắc chắn đa phần đều là áo có cổ, ấn tượng đầu tiên nhìn vào người nam đa phần đều là áo có cổ, tôi thấy thầy giáo này đến học mấy tiết đều là mặc áo không có cổ, cả lớp chỉ có mình thầy ấy như vậy, cho nên tôi mới phán đoán ở trong cơ quan thầy ấy ăn mặc cũng không giống với người khác, đánh bài không theo đúng luật, chỉ ăn mặc theo ý muốn của mình, rất nhiều lúc bởi vì sự phán đoán của mình không chuẩn xác nên ăn mặc không thích đáng, không thích đáng thì sẽ ảnh hưởng đến hoạt động của cả tập thể, hình tượng chung của cả tập thể rất có thể vì sự ăn mặc không thích đáng của bạn mà khiến mọi người cảm thấy rất kì lạ và rất nổi trội. Cho nên từ việc quan sát cách ăn mặc chúng ta có thể tìm hiểu hành vi, cử chỉ và cá tính nội tại của học sinh. Đây là năm điều đầu tiên.

Chúng ta xem tiếp *điều thứ sáu, quan sát nét chữ*, chữ viết, học sinh viết chữ có chia thành mấy dạng:

- ***Dạng thứ nhất là dạng rời rạc***, thế nào là dạng rời rạc? Tất cả các nét chữ của các em đều rời rớt ra ngoài, không thể nào dính hợp lại, đó là dạng rời rạc, chúng ta gọi tắt là dạng rời rạc.
- ***Dạng thứ hai là dính lại với nhau***, gọi là dạng dòn nén, chữ viết không mở ra được, cứ dòn lại với nhau, gọi là dạng dòn nén.
- ***Dạng thứ ba là dạng gắng sức***, mỗi một nét chữ đều vô cùng gắng sức, đây là dạng thứ ba.
- ***Dạng thứ tư là đoạn chánh***, dạng đoạn chánh.
- ***Dạng thứ năm là cực nhỏ***, bất luận viết chữ gì cũng đều rất nhỏ.

Vậy thì 5 dạng này chúng ta có thể nhìn thế này, chữ nhỏ thì tâm lượng nhỏ, phải thay đổi tâm lượng của chúng ta, tất nhiên cũng có liên quan đến cách cầm bút. Dạng rời rạc thì bình thường hay lơ đãng câu thả, làm việc gì cũng đại khái là được, đó là dạng rời rạc. Dạng dòn nén thì thường có khúc mắc, thường không thoát ra được, lúc nào cũng dè nén lại, dòn nén lại, chữ viết luôn dính với nhau, luôn dính với nhau thì có lúc sẽ rất cố chấp, tự mình không thoát ra được. Dạng đoạn chánh thì đa phần khá là lương thiện, làm việc thì thường yêu cầu hoàn hảo. Còn dạng chữ viết rất gắng sức lúc này chúng ta nói, dạng chữ viết rất gắng sức thì khá là nổi bật, làm việc gì cũng có phong cách

của riêng mình, dạng này thì chúng ta nói là hơi cố chấp. Cho nên chúng ta xem năm dạng này, khi giáo viên sửa bài tập, nhìn thấy năm dạng này cộng thêm việc quan sát các hành vi thường ngày các bạn sẽ thấy là cũng rất có lý. Trước hết chúng ta phải quan sát chữ viết của mình, cũng dùng năm dạng này, nếu bạn thuộc một trong năm dạng đó thì bản thân bạn cũng phải hơi hiểu một chút về tập khí của mình, cái gì nên sửa thì phải sửa. Và quan trọng nhất là cách cầm bút, cầm bút sai thì sẽ dễ viết ra dạng chữ không đẹp, đây là điều rất quan trọng.

Thứ bảy, nghe giọng nói, chúng ta phải nghe giọng nói của học sinh, giọng nói của học sinh cũng rất quan trọng, có em nói giọng rất yếu, có em nói giọng khàn chưa mở hết ra được. Có em nói giọng rất vang, khi đứng nói trên bục tất cả các yếu tố như tốc độ, thanh điệu, du dương trầm bổng lập tức đều có chức năng thu hút sự chú ý, đây là thuộc về dạng đứng trên bục, tương lai các em ấy rất thích hợp với việc đứng trên bục diễn giải, làm giáo viên, các em có thanh duyên, tức là dùng âm thanh để quảng kết thiện duyên với đại chúng. Vậy thì thanh duyên, giọng nói có rèn luyện được không? Được, có thể từ đàn diên, có thể từ khoang ngực, có thể từ trên đầu, có thể từ cổ họng, vậy chúng ta dùng phương pháp gì để luyện cách phát thanh? Phương pháp đơn giản nhất là hàng ngày đều lớn tiếng đọc kinh, nếu chúng ta đọc ở trường thì sẽ làm ồn người khác, vào các kì nghỉ không có ai ở trường chúng ta có thể bắt đầu luyện, khi luyện giọng bạn có thể nói với bạn cùng phòng của mình: *“Hôm nay lúc nào đó mình sẽ luyện giọng, luyện đàn diên của mình, luyện cách phát thanh của mình, xin bạn thông cảm cho nhé!”*. Hoặc là có thể hợp tác: *“Bạn giúp mình ghi âm lại xem hôm nay mình đọc có hay không nhé”*, hai người cùng cố vũ cho nhau cũng rất tốt. Vì một giọng nói chắc khỏe sẽ có tác dụng gì? Học sinh nghe giảng rất vững vàng, có thể nghe rất rõ ràng. Nếu giọng nói của chúng ta rất yếu, rất mỏng thì học sinh nghe giảng có thể nghe xong phần đầu thì phần sau đã bắt đầu mệt mỏi rồi, bắt đầu hôn trầm, ngủ gật. Cho nên chất giọng chắc khỏe hay yếu mềm của giáo viên khi giảng bài sẽ có ảnh hưởng rất then chốt đến học sinh, ảnh hưởng rất then chốt, mọi người có tìm hiểu kỹ về điều này chưa? Có không? Có. Có cảm giác này không? Có. Vậy thì nếu chúng ta dạy xong một tiết đã cảm thấy thở hết nôi thì chúng tỏ chúng ta vẫn chưa biết cách phát âm bằng đàn diên. Chúng là làm giáo viên thì nhất định phải có khả năng đứng lâu một chút trên bục giảng, vì đây là một cuộc kháng chiến lâu dài, là công việc kiên trì bền vững. Cho nên giáo viên có một chất giọng vang dội thì giảng bài sẽ không mất sức lắm, trong giờ học chúng ta sẽ có thể phát huy thuận lợi mọi bề, học sinh nghe giảng cũng đều rất vui. Do đó điểm này giáo viên cũng phải hạ công phu. Ví dụ chúng ta nghe học sinh lên bục phát

biểu, giọng nói rất hay thì nhớ ghi lại, sau đó khích lệ riêng em ấy, để tương lai em ấy có thể dùng giọng nói tạo phước cho xã hội, khích lệ em ấy nếu đi làm giáo viên thì cũng sẽ làm rất tốt. Cho nên nghe giọng nói nếu phát hiện những chất giọng hay thì chúng ta hãy cho các em thường có cơ hội lên bục đọc bài, đọc văn, đọc kinh điển, làm người điều khiển chương trình, hô khẩu hiệu đều rất tốt, làm dẫn chương trình cũng rất tốt. Đây là điểm thứ bảy.

*Điểm thứ tám, **quan sát hình dáng***, quan sát hình dáng thì có hai điều, thứ nhất, đi đứng, giáo viên cũng đừng bỏ qua việc quan sát học sinh đi đứng, nếu giáo viên nhìn thấy học sinh đi đứng không nho nhã, nhất là các em nữ, đi đứng khiếm nhã thì tương lai sẽ không tốt, tức là sao? Chúng ta nói là hơi tùy tiện dễ dãi. Người nam đi đứng cũng vậy, khi đi thì không được rũ vai, lắc vai, những điều này đều rất quan trọng, vì những điều này trước đây khi tôi ở trong cơ quan, cơ quan rất lớn, rất đông người, cho nên hàng ngày tôi đều có thể ngồi trong văn phòng nhìn mọi người đi đứng, nhìn quan lớn đi thế nào, quan nhỏ đi ra sao, cũng có thể nhìn ra được rất nhiều nhân tài trong tương lai, từ ngôn ngữ, hành động, cử chỉ của một người đều có thể nhìn được vận mệnh tương lai của người đó như thế nào, tất nhiên đó là tự tôi nhìn thôi, những điều tôi nói chỉ dùng để tham khảo, đây là một phương pháp quy nạp khi cá nhân tôi quan sát người khác. Vậy thì quan sát hình dáng phía sau chúng tôi có một điểm là quan sát khả năng làm việc, hình dáng thì chỉ vừa nói đến cách đi đứng, sự đi đứng của họ ra sao.

*Điểm thứ chín là **quan sát dáng ngồi***, dáng ngồi cũng rất quan trọng, trước đây công văn của chúng tôi đa phần từ phòng này chuyển qua phòng kia, tôi rất thích nhìn các lãnh đạo phê công văn, dáng ngồi của họ thật sự là có dáng làm quan. Cho nên bây giờ chúng ta phải nói với học sinh của mình, ngồi phải có dáng ngồi, dáng ngồi này biểu hiện khí chất của mình. Cho nên các thầy giáo nếu trong tương lai các thầy có khả năng làm quan thì bây giờ ngôn ngữ, hành động, cử chỉ của mình đều phải chú ý nhé! Vì những điều này tích lũy lại đều sẽ biến thành khí chất và phong độ của bạn. Thông thường khi phê duyệt thăng chức, các lãnh đạo khi phê duyệt những thông báo về nhân sự, chúng tôi làm trợ lý thì sẽ nhìn thấy họ đánh dấu vào những người nào, sau đó các bạn nhìn lại những vị đó thì thật sự là có khí chất không tầm thường. Từ dáng ngồi dáng đi, trong văn phòng thì chúng tôi chỉ nhìn thấy những điểm này, ngồi và đi. Về dáng ngồi thì chúng ta xem các em học sinh trong lớp, khi chưa giảng bài thì có những em nào đã thể hiện khí chất phi phàm rồi, bạn có thể để ý đến những em đó, thậm chí dần dần có thể trọng dụng các em. Đây là quan sát dáng ngồi.

*Tiếp theo là **quan sát cách cầm bút***, chúng ta dạy thư pháp, học sinh cầm bút lên thì rất thuần thục, bạn có thể đoán được là có lẽ kiếp trước em ấy đã từng viết thư pháp rất lâu rồi, kiếp này cầm bút lên thì rất tự tại. Nếu những em cầm thế nào cũng gượng gạo thì có lẽ kiếp trước em ấy là người nước ngoài, không quen cầm bút lông, hoặc là người ngoài hành tinh, cầm bút thế nào cũng không đúng, đó là người ngoài hành tinh, làm thế nào cũng không đúng lắm, những em này thì rất khó chỉnh sửa, chúng ta không nên yêu cầu các em quá nhiều, đây là thuộc về dạng bẩm sinh, bẩm sinh thì sau này chúng ta nên dần dần khích lệ các em. Cho nên vừa cầm bút là chúng ta sẽ biết viết chữ có tốt không, có thể bắt đầu nhìn từ việc cầm bút.

*Điểm thứ 11 là **quan sát khí chất***, khí chất này là bẩm sinh, sanh ra đã có, thật sự là không cách nào thay đổi được. Khí chất thì có cao có thấp, có những người khí chất nhìn có vẻ rất giống động vật, ví dụ, bản, cả khuôn mặt nhìn có vẻ có thể khi đi học mà mắt vẫn còn ghèn, tóc tai thì rối bù bù, mặc áo thì chưa bẻ cổ, áo cũng chưa nhét vô quần. Vậy chúng ta đối diện với những em học sinh này, khí chất như vậy cũng là bẩm sinh đã có, bẩm sinh thì có liên quan đến giáo dục trong gia đình, liên quan đến bối cảnh gia đình. Sự bồi dưỡng khí chất, có những em ngoài bẩm sinh ra thì gia giáo cũng là điều rất quan trọng. Cho nên chúng ta khi nam nữ muốn kết hợp thành một gia đình, trước hết phải xem người chồng có phải dạng người lôi thôi không, nếu có quan hệ với người nam lôi thôi mà vẫn không chịu sửa thì bỏ đi, nếu không sau này chúng ta làm vợ sẽ rất vất vả. Nếu người vợ là dạng lôi thôi thì sự nghiệp của người chồng sẽ bị người vợ kéo xuống. Cho nên trước khi lập gia đình thì mắt chúng ta phải mở ra cho thật sáng, nếu người bạn đời không chịu khó thì sẽ ảnh hưởng đến bạn, hai bên đều chịu khó là tốt nhất, một cộng một bằng chữ “*vuong*”, một cộng một không phải bằng hai, mà một cộng một bằng chữ “*vuong*” – vua, gia đình này sẽ rất thịnh vượng. Đây là quan sát khí chất.

*Điểm thứ 12 là **quan sát vóc dáng***, vóc dáng có ốm có mập có cao có thấp, chúng ta quan sát vóc dáng, chiều cao có cao có thấp, và có mập có ốm. Thông thường mà nói người mập thì đa phần tâm lượng đều rộng rãi, người mập thì thường thoải mái rộng rãi. Người ốm thì thường nghĩ không thông. Người cao thì thường hơi hợm qua loa. Người thấp thì thường nhạy bén, đôi mắt rất sắc sảo, phản ứng nhanh nhẹn, những người nhỏ con chúng ta thường gọi là bé hạt tiêu, rất cay, cho nên các bạn đừng xem thường những người nhỏ con, khi họ xuất chiêu thì rất lợi hại. Cho nên chúng ta có thể từ vóc dáng, thể hình mà hiểu được sơ lược về tình hình của học sinh.

Điểm thứ 13, quan sát khả năng làm việc, sau khi khai giảng thì chắc chắn chúng ta phải phong chức, đúng không? Lớp trưởng, lớp phó, ủy viên gì đó, rất nhiều, trong khi làm việc chúng ta phải quan sát khả năng làm việc của học sinh, tất nhiên tốt nhất là giáo viên có thể làm mẫu một chút, có thể đưa ra đề cương, đưa ra yếu lĩnh, bản thân mình cũng phải quan sát kỹ lưỡng, giúp đỡ các em, giới thiệu và chỉ đạo trước cho các em, để các em khi làm việc đều biết nên dùng phương pháp gì mới có thể đạt hiệu quả cao, đây là cách chúng ta quan sát khả năng làm việc của học sinh. Vậy quan sát khả năng làm việc của học sinh trước hết phải quan sát khả năng làm việc của mình có tốt không? Có rất nhiều giáo viên chỉ biết học mà không biết làm việc. Nếu chúng ta làm việc không tốt thì xin các bạn trong các kì nghỉ hãy về nhà làm việc nhiều một chút. Trong khi làm việc, ví dụ ngày Tết thì rất nhiều việc, mua sắm đồ đạc bạn có khái niệm gì không, biết dự tính không? Hôm nay ra ngoài mình phải dùng hết bao nhiêu tiền, phải tính đại khái một chút, phải có khái niệm. Hôm nay mình ra ngoài có công việc, đi mua đồ, trừ thời gian đi xe ra, mình phải dùng bao nhiêu thời gian để xong việc và về nhà, việc này cũng phải có khái niệm. Ví dụ hôm nay mình đi gặp bạn, mình có kiểm soát được thời gian của mình không, kiểm soát thời gian đi thăm bạn bao lâu mới về? Đây là cách quản lý thời gian. Tôi vừa nói về cách quản lý, dự tính, trình tự làm việc, giáo viên chúng ta cũng phải học, khi chúng ta học được rồi thì mới có khả năng hướng dẫn học sinh. Trước đây vào dịp lễ tết, phải sắm đồ tết cho gia đình, tôi và chồng tôi hẹn ở trung tâm mua sắm, mấy giờ gặp nhau dưới sảnh, chồng tôi mua đồ của anh ấy, tôi mua đồ của tôi, đến giờ thì xuống đó gặp lại, mua cái gì bao nhiêu tiền trở lên phải gọi điện thông báo cho nhau, vượt quá dự toán mấy ngàn thì phải thương lượng một chút, không được tùy theo ý mình, mua sắm lung tung vượt quá dự toán trong gia đình vậy là không được. Trong khi mua sắm thì không can thiệp lẫn nhau, anh ấy thích những thứ gì thì cứ mua tặng gia đình, tôi thích những thứ gì thì tôi cứ mua tặng gia đình, vừa phân công vừa hợp tác, vừa kiểm soát được dự toán vừa kiểm soát được thời gian. Đây là điều rất quan trọng, thuộc về khả năng làm việc.

Chúng ta xem tiếp về **phản ứng khi phạm lỗi**, các em học sinh trong lớp tất nhiên sẽ có lúc phạm lỗi, vậy thì là một giáo viên, chúng ta nhìn thấy học sinh sai rồi thì xem phản ứng của các em, nếu em này dám gánh vác thì em ấy còn cứu được, tương lai sẽ có rất nhiều cơ hội thăng tiến. Nếu đùn đẩy rất lợi hại hoặc cãi chày cãi cối, nếu chúng ta tể nhị một chút thì gặp riêng em ấy, phương pháp như vậy không tốt, đừng khiến em khó xử trước mặt mọi người, vì những em này là ưa sĩ diện nhất, ưa sĩ diện thì trước tiên phải giữ sĩ diện cho em ấy, gặp riêng rồi từ từ giúp em ấy sửa đổi đừng sĩ diện như vậy nữa, vậy là

không tốt, phải có khả năng mạnh dạn thừa nhận và gánh vác khi mắc lỗi, đây là điều rất quan trọng, điểm thứ 14.

Điểm thứ 15, quan sát nhân duyên với mọi người, chúng ta biết là trong lớp có những em rất có duyên với người khác, có em không có duyên, những em có duyên thì chúng ta phải khéo dùng các em, khéo dùng vào việc gì? Vào việc làm trung gian trong lớp, làm trung gian là sao? Tìm hiểu xem trong lớp có những bạn nào đặc biệt cần giáo viên giúp đỡ hóa giải khó khăn, hoặc là có bạn nào cần giúp đỡ, những em có nhân duyên tốt thì chúng ta có thể đặc biệt dùng các em, trong lớp học các em ấy sẽ có tác dụng hỗ trợ rất lớn.

Một điểm sau cùng, quan sát phước báo, chúng ta xem có rất nhiều em thật sự là rất may mắn, đi đến đâu cũng đều vui vẻ, đều có thể đem đến cho mọi người một bầu không khí tươi vui, đây là những em vô cùng có phước báo. Vô cùng có phước báo thì giáo viên cũng có thể khéo dùng các em, ví dụ là ủy viên trong lớp, cho các em phục vụ những việc gì đó, những em này đều có thể đạt được sự thập toàn thập mỹ, sẽ khá là hoàn hảo. Còn những em không có phước báo mà làm ủy viên, mọi người nhao nhao phản đối thì rất phiền phức, cho nên cán bộ lớp nên dùng những em có phước báo, giáo viên phải quan sát cho thật kỹ, những học sinh nào có phước báo thì chúng ta trọng dụng các em, như vậy trong sự tổ chức lớp học, trong quá trình giảng dạy tôi tin là mọi việc đều sẽ khá thuận lợi.

Hôm nay chia sẻ với mọi người về những khả năng quan sát người khác, giáo viên phải có khả năng quan sát người khác, chúng ta đã nêu ra 16 chiêu quan sát một người, chỉ dùng để tham khảo, mọi người đừng tin đó là thật nhé, chỉ dùng để tham khảo!

Tổ chức giáo dục Thành kính nhân Bắc Kinh <http://www.chengjing.com>

Cảm ơn các bạn đón xem